

gelse af, at „en Trediedeel“ forandres til „Halvdelen“.

forkastedes med 41 Stemmer mod 30.

5) Lovforslagets § 4, nu § 2 (see A nhang Nr. 33, Sp. 504),

vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

6) Sammes § 5, nu § 3 (see sammefeds),

vedtoges eenstemmigt med 74 Stemmer.

7) Udvalgets Forslag til § 6, nu § 4, at de Ord „udenfor den kongelige Vilddane“ udgaae,

vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

8) Lovforslagets § 6, nu § 4, med den under Nr. 7 vedtagne Forandring (see A nhang Nr. 33, Sp. 505),

vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

Formanden: Som det næste Affnit skal jeg sætte §§ 7, 8 og 9 under Forhandling tilligemed Ændringsforslaget under Nr. 3 angaaende en Indskudsparagraph mellem §§ 8 og 9 i Lovforslaget. Med Hensyn til Afstemningen skal jeg bemærke, at efter § 8, til hvilken der hører et Forslag af Udvalget til en forandret Affattelse af Paragraphen, ville Forslagene om Indskyddelsen af en ny Paragraph blive bragte under Afstemning, og da naturligtvis først det principale Forslag, og derefter det subsidiaire. Forkastes disse Forslag, er der under Lit. 3 b foreslaaet en Tilføining til § 9, som dernæst vil komme under Afstemning; ligeledes er der af Udvalget foreslaaet en Tilføining til § 9, som vil danne det paafølgende Afstemningspunkt, hvornæst § 9 selv vil blive bragt under Afstemning. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: De Paragrapher, som indbefattes under det Affnit, som nu er sat under Behandling, gaae ud paa at fastsætte som almindelig Regel, at Jagtretten skal bestandig være forbunden med Eiendomsretten, saaledes, at den kun for en Tid kan adskilles deraf ved Contract, samt tillige, at det ved Overdragelsen af den almindelige Brugsret til Jorden skal formodes, at Jagtretten er overdraget i Forbindelse med denne. De Forandringer, som Udvalget har foreslaaet i disse Paragrapher, gaae navnlig ud paa 2 Ting; den ene er Fastsættelsen af den Tid, for hvilken Eieren skal

kunne overdrage Jagtretten til en Anden; istedetfor den Bestemmelse, som indeholdes i Lovforslaget, og som gaaer ud paa, at det skal være tilladt Eieren, for sin Bestidelsestid at afstaae Jagtretten, har Udvalget troet, at det vilde være henstigtsmæssigere, at fastsætte en vis bestemt Tid, for hvilken dette kunde skee, og har da foreslaaet, at Overdragelsen kunde skee for eet Aar ad Gangen. Fremdeles har Udvalget foreslaaet, at det skulde bestemmes, at, hvor Eieren har forbeholdt sig Jagtretten, men har overdraget Brugten til en Anden, og han derpaa overdrager Jagtretten til en Trediemand, skal han kun kunne gjøre dette paa den Maade, at han selv skal staae Brugeren til Ansvar i Tilfælde af Jagtrettens Misbrug; dette er en Bestemmelse, man har troet maatte bifaldes; thi det kan ikke negtes, at det ikke kan være Brugeren aldeles ligegyldigt, hvem den Mand er, til hvem Jagtretten overdrages; det kunde vel muligen være en saadan Personlighed, at det kun lidet vilde nytte ham, at han havde Tiltale imod ham i Tilfælde af, at han misbrugte Jagtretten. Hvad de Ændringsforslag angaaer, som af 4 ærede Rigsdagsmænd ere stillede til dette Affnit, da vil det allerede af hvad jeg tidligere har anført, uden Tvivl være Forsamlingen klart, at Udvalget ikke kan gaae ind paa noget af disse Forslag, men, at det tvertimod bestemt maa fraraade Thinget, at antage noget af dem. De første Forslag, som ere anførte under Lit. 3 a, gaae ud paa at indrømme — det principale, enhver Jordbruger, — det subsidiaire kun Arvesønstere og Livsønstere — en Ret til at jage paa den Grund, de have i Brug, uden at de skulle give den Jagtberettigede noget Bederlag for Opnaaelsen af denne Ret; det er en Medjagtret, man har villet indrømme dem, idet man har villet finde sig i, at Jagteieren dog ved Siden deraf beholdt sin Tilladelse til at jage. Det er mig umuligt at forstaae, hvorledes man, naar man lader Jagteierens Ret bestaae, kan komme til det Resultat, at give Brugeren en saadan Medjagtret. Jeg kan forstaae — og det er den Veie, som Udvalget har fulgt, — at man kan sige: ligeoverfor den Ret, som den Jagtberettigede har, staaer Brugereis til at have